

Ministerul Finanțelor Publice

Agencia Națională de Administrare Fiscală Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Dolj

Str. Mitropolit Firmilian nr. 2, Craiova,
jud. Dolj
Tel : 0251 410718, 0251 410683,
Fax : 0251 525925
e-mail : Date.Craiova.DJ@mfinante.ro

DECIZIE NR...../.....2010

privind solutionarea contestației formulată de SC X SRL impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.Y in baza Raportului de inspectie fiscala nr.Y intocmite de organele de control din cadrul D.G.F.P.Dolj

SC X SRL cu sediul in Craiova, str. X, judetul Dolj, inregistrata la ORC sub nr. Y, avand CUI Y, cu atribut RO, contesta suma totala de Y lei, reprezentand TVA stabilita suplimentar in suma de Y lei, impozit pe profit stabilit suplimentar in suma de Y lei, majorari de intarziere aferente TVA in suma de Y lei si majorari de intarziere aferente impozitului pe profit in suma de Y lei, suma stabilita de organele de control ale D.G.F.P.Dolj prin Decizia de impunere nr.Y privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr.Y.

Contestatia fiind depusa si inregistrata la D.G.F.P.Dolj sub nr.Y indeplineste conditiile de procedura prevazute de art.207 alin.1 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Prin Decizia de impunere nr.Y s-au stabilit in sarcina petentei obligatii fiscale suplimentare in suma totala de Y lei, din care petenta contesta suma de Y lei reprezentand:

- impozit pe profit stabilit suplimentar	Y lei
- majorari de intarziere impozit pe profit	Y lei
- TVA stabilita suplimentar de plata	Y lei
- majorari de intarziere TVA	Y lei
Total	Y lei

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. In sustinerea cauzei, contestatoarea invoca urmatoarele argumente:

1. Referitor la impozitul pe profit:

- 1.1 Petenta precizeaza „ca potrivit Avizului de Inspecție Fiscală nr.Y din data de Y, Inspecția Fiscală avea ca obiectiv verificarea impozitului pe profit pe perioada Y și nicidecum și pe anul 2005, fapt pentru care nu suntem de acord cu impozitul pe profit stabilit suplimentar în suma de Y lei și a majorărilor de întârziere în suma totală de Y lei.
- 1.2 Petenta contestă suma de Y lei (pentru anul 2006-Y lei, pentru anul 2007-Y lei, pentru anul 2008-Y lei) reprezentând impozit pe profit suplimentar stabilit pentru perioada 2006-2008 și majorări de întârziere în suma totală de Y lei.

„Contestăm suma respectivă întrucât obligațiile respective sunt înregistrate în evidența contabilă și declarate la Organul Fiscal Teritorial potrivit declarațiilor anuale (declarația 101 depuse și înregistrate la Organul Fiscal Teritorial sub nr.Y), fapt consemnat și de Organele de Control...nefiind încălcate de către societate prevederile art.82 alin.(3) din Codul de Procedură Fiscală și coroborat cu prevederile art.94 alin.(3) lit.e) din OG 92/2003”.

1.3 „Societatea nu este de acord ca suma totală de Y lei să fie considerată ca o cheltuială nedeductibilă fiscal și implicit nu este de acord nici cu impozitul pe profit stabilit suplimentar și a majorărilor de întârziere aferente stabilite în anexa 3 la RIF întrucât, imobilul respectiv a fost construit ca sediu social pentru SC X SRL așa cum rezultă și din Certificatul de Înregistrare eliberat de O.R.C. de pe lângă Tribunalul Dolj.

Mentionăm că în spațiul respectiv nu se desfășoară activități de producție sau comerț, însă au loc întâlniri cu oamenii de afaceri, se încheie contracte s.a. în folosul societății, în scopul de a aduce venituri pentru societate”.

- 1.4,, Contestăm atât impozitul pe profit suplimentar cât și majorările aferente întrucât piesele respective au fost achiziționate pentru mijloacele de transport care aparțin societății și utilizate pentru aprovizionarea de marfuri și distribuția acestora la punctele de lucru aparținând societății cât și către alte societăți. Mentionăm că denumirea pieselor auto rezultă din facturi, recepții și din referatele întocmite în vederea achiziționării și montării acestora în regie proprie.
- 1.5 Societatea nu este de acord ca suma totală de Y lei să fie considerată cheltuială nedeductibilă la calculul impozitului pe profit, petenta prezentând drept argument faptul că tamplăria PVC se regăsește montată la sediul social pentru care există documente de montare a acesteia, iar locurile unde s-a montat participă la desfășurarea activității și implicit la realizarea de operațiuni impozabile.
- 1.6 Petenta nu este de acord cu constatarea organului de control privind suma de Y lei ca reprezentând cheltuială nedeductibilă la calculul impozitului pe profit, aducând ca argument faptul că societatea „desfășoară activitate dublă adică

comert cu ridicata si comert cu amanuntul fapt pentru care marfurile aflate in depozite sunt la pret de achizitie iar marfurile in unitatile cu amanuntul sunt la pret cu amanuntul iar descarcarea de gestiune sa face in mod diferit. Mentionam ca punctele de lucru in care se desfasoara comertul cu amanuntul sunt in Targul Comercial Bacriz si in Unitatea Brazda. Contul 378 „Diferente de pret la marfuri” se utilizeaza numai la comertul cu amanuntul cont ce se corecteaza cu coeficientul de repartizare „K”.

2. Referitor la TVA.

2.1 Petenta nu este de acord cu constatarea organelor de control, potrivit careia nu este deductibila TVA aferenta achizitiilor de piese auto, aducand drept argument faptul ca „societatea detine un numar de 9 mijloace de transport in vederea desfasurarii activitatilor comerciale. Este evident ca acestea sunt folosite pentru activitatile curente fapt recunoscut implicit de Organul de Control Fiscal care nu a cenzurat nivelul sau utilizarea cheltuielilor cu combustibilul. Cu privire la oportunitatea reparatiilor tine de evidenta logicului ca o data ce exista si se folosesc legal mijloacele auto, acestea trebuie intretinute si reparate”.

Petenta precizeaza ca in vederea reducerii costurilor cu reparatia acestora s-a procedat la repararea de catre personalul angajat potrivit referatelor intocmite in vederea aprovizionarii cu piesele necesare si totodata a efectuarii reparatiilor respective.

2.2 „ Se precizeaza ca societatea a dedus TVA aferent unor achizitii de tamplarie PV, oglinzi, lustre, aplice si mobilier potrivit anexei nr.9 la Raportul de Inspectie Fiscala iar potrivit documentelor puse la dispozitia Organelor de Inspectie Fiscala (facturi de achizitie), nu a rezultat necesitatea achizitionarii si participarea bunului achizitionat la realizarea de operatiuni taxabile fapt pentru care s-a considerat ca societatea a dedus TVA in mod nejustificat”.

De asemenea, petenta aduce drept argument in sustinerea cauzei faptul ca aceasta „detine referate intocmite de personalul angajat, pentru efectuarea achizitiilor respective, necesitatea acestora si locurile de folosire a acestora, locurile utilizate in desfasurarea activitatii”.

II. Prin Raportul de inspectie fiscala nr.Y si Decizia de impunere nr.Y incheiate de organele de control, din cadrul D.G.F.P. Dolj – Serviciul de Inspectie Fiscala Persoane Juridice s-au constatat obligatii fiscale suplimentare in suma de Y lei, din care contestate de petenta:

- impozit pe profit stabilit suplimentar	Y lei
- majorari de intarziere impozit pe profit	Y lei
- TVA stabilita suplimentar de plata	Y lei
- majorari de intarziere TVA	Y lei
Total	Y lei

Perioada de verificare a impozitului pe profit a cuprins intervalul 01.01.2006 – 31.12.2008 si pentru TVA a cuprins intervalul 01.01.2006-31.12.2009.

In urma analizarii documentelor prezentate de SC X, organele de inspectie fiscala au constatat urmatoarele:

1. Referitor la impozitul pe profit

- a) Organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea figura la data de 01.01.2006 cu un impozit pe profit evidentiat in contabilitate si neachitat in suma de Y lei fata de suma de Y lei declarata in fisa sintetica totala evaluata la data de 01.01.2006, stabilind un impozit pe profit suplimentar in suma de Y lei si majorari de intarziere aferente in suma de Y lei, apreciind ca petenta a incalcat prevederile art.82, alin.(3), art.94, alin.(3), lit.e) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.
- b) De asemenea, organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea nu a declarat impozitul pe profit la organul fiscal teritorial, astfel:
- pentru anul 2006- suma de Y lei
  - pentru anul 2007- suma de Y lei
  - pentru anul 2008- suma de Y lei,
- pentru care s-au calculat majorari de intarziere in suma totala Y apreciind ca petenta a incalcat prevederile art. 82, alin.(3), art.94, alin.(3), lit.e) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.
- c) Petenta a inregistrat cheltuieli nedeductibile la calculul impozitului pe profit in contul 6811 „Cheltuieli de exploatare privind amortizarea imobiliarilor” in suma totala de Y lei pentru perioada 2006-2008 reprezentand amortizarea unui imobil unde este sediul social al societatii, organele de control motivand ca nu se desfasoara nici un fel de activitate si deci nu participa la realizarea de venituri impozabile, incalcannd prevederile art.21, alin.(1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.
- d) Petenta a inregistrat cheltuieli nedeductibile la calculul impozitului pe profit in contul 611 „Cheltuieli cu intretinerea si reparatiile” in suma de Y lei reprezentand piese de schimb auto, fara a justifica necesitatea lor, diminuand nejustificat impozitul pe profit, incalcannd prevederile art.21 alin.(1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal.
- e) Petenta a inregistrat cheltuieli nedeductibile la calculul impozitului pe profit in contul 611 „Cheltuieli cu intretinerea si reparatiile” in suma de Y lei reprezentand tamplarie PVC fara ca aceasta sa justifice necesitatea achizitionarii materialelor, incalcannd prevederile art.21 alin.(1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal.
- f) Organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea avea obligatia inregistrarii in debitul contului 378 „Diferente de pret la marfuri” a sumei de Y lei si nu a sumei de Y lei cu o diferenta in minus de Y suma ce a fost inregistrata si a marit nejustificat debitul contului 607 „Diferente de pret la marfuri” cu suma de Y lei, considerata de organele de control ca o cheltuiala nedeductibila, incalcannd prevederile pct.130 alin.(1) din O.M.F.P.1752/2005 si art.19 alin.(1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal. De asemenea, organul de inspectie fiscala a constatat urmatoarele cheltuieli nedeductibile la calculul impozitului pe profit: suma de Y lei aferenta facturii in copie xerox seria DJ VFT nr.Y, suma de Y lei aferenta facturii seria MIT nr.Y reprezentand c/val cazare pentru care petenta nu a prezentat documente justificative (contract, comanda etc.) si suma de Y lei aferenta

facturii seria DJ VWS nr.Y apreciind ca petenta a incalcat prevederile art.21 alin. (4) lit.f, art.21 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

2. Referitor la TVA

a) Organele de inspectie fiscala au constatat ca TVA aferent achizitiilor de piese auto in suma de Y lei este fara drept de deducere, din documentele prezentate nu a rezultat ce piese de schimb au fost achizitionate, pentru ce mijloace de transport auto au fost achizitionate, cum s-a realizat montarea acestora si daca acestea participa la realizarea de operatiuni taxabile, petenta incalca prevederile art.145, alin.(3), lit.a (pentru anul 2006) si art.145 alin.(2) lit.a (dupa 01.01.2007) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal.

b) S-a constatat ca societatea nu avea drept de deducere TVA in suma de Y lei aferenta unor achizitii de tamplarie PVC, oglinzi, lustre, aplice si mobilier, petenta nejustificand necesitatea achizitiilor si participarea bunului achizitionat la realizarea de operatiuni taxabile, petenta incalca prevederile art.145 alin.(2) lit.a din Legea 571/2003 privind Codul fiscal.

c) De asemenea, organul de inspectie fiscala a constatat TVA inregistrat de petenta fara drept de deducere, astfel: suma de Y lei aferenta facturii in copie xerox seria DJ VFT nr.Y, suma de Y lei aferenta facturii fiscale seria AV nr.Y emisa pe numele unei persoane fizice, apreciind ca s-au incalcat prevederile art.146 alin.1 lit.a), art.155 alin.5 lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare si pct.51 din HG 44/2004.

d) In luna decembrie 2008, organele de inspectie fiscala au constatat ca la veniturile totale inregistrate de societate in suma de Y lei corespunde o taxa pe valoarea adaugata colectata in suma de Y si nu taxa pe valoarea adaugata colectata inregistrata de societate in suma de Y lei, cu o diferenta in minus in suma de Y astfel ca, societatea a diminuat TVA de plata cu suma de Y lei.

In timpul inspectiei fiscale s-a constatat ca societatea nu a calculat si inregistrat in mod corect taxa pe valoarea adaugata colectata, incalca prevederile art.156, alin.(1), din Legea nr.571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare.

III. Luand in considerare constatarile organelor de inspectie fiscala, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative in vigoare, se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este aceea de a stabili daca suma de Y lei, reprezentand debit suplimentar si accesorii aferente, a fost calculata in mod legal de catre organele de control.

Urmare inspectiei fiscale efectuate la SC X SRL, organele de inspectie fiscala au intocmit Raportul de inspectie fiscala inregistrat sub nr.Y.

In baza constatarilor din Raport s-a emis Decizia de impunere nr.Y, decizie prin care s-au stabilit in sarcina petentei obligatii fiscale suplimentare in suma

totala de Y lei, din care prin Contestatia nr.Y petenta contesta suma de Y lei, reprezentand:

- impozit pe profit stabilit suplimentar	Y lei
- majorari de intarziere impozit pe profit	Y lei
- TVA stabilita suplimentar de plata	Y lei
- majorari de intarziere TVA	Y lei
Total	Y lei

Intrucat contestatoarea nu a precizat in totalitate quantumul sumelor contestate, organul de solutionare a contestatiilor, in baza art.206 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, conform adresei nr.Y a solicitat petentei ca in termen de 5 (cinci) zile de la primirea acesteia sa comunice sumele contestate individualizate pe feluri de impozite si taxe, precum si accesoriile acestora, sub sanctiunea respingerii contestatiei, in temeiul art.216 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Avand in vedere ca petenta a primit adresa mai sus mentionata, fapt dovedit cu confirmarea de primire nr.Y, iar prin adresa inregistrata la D.G.F.P. Dolj sub nr.Y aceasta a comunicat o suma contestata totala de Y lei reprezentand impozit pe profit in suma de Y lei, majorari intarziere aferente in suma de Y lei, TVA in suma de Y lei si majorari de intarziere aferente in suma de Y lei, si prin Contestatia nr.Y petenta contesta o suma totala de Y lei stabilita prin Decizia de impunere nr.Y precizand „Sume contestate:

1. Impozit pe profit stabilit suplimentar	Y lei
2. Majorari de intarziere aferente impozitului pe profit	Y lei
1. TVA stabilit suplimentar	Y lei
2. Majorari de intarziere aferente TVA	Y lei”

si avand in vedere ca motivele de fapt si de drept au fost prezentate de petenta numai in Contestatia nr.Y, organul de solutionare a contestatiilor urmeaza sa solutioneze Contestatia nr.Y pentru capetele de cerere contestate in suma totala de Y lei.

1. Referitor la impozitul pe profit, perioada de verificare a cuprins intervalul Y si a fost determinat de urmatoarele aspecte:
  - a) In fapt, organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea figura la data de Y cu un impozit pe profit evidentiat in contabilitate si neachitat in suma de Y lei fata de suma de Y lei declarata in fisa sintetica totala evaluata la data de Y, stabilind un impozit pe profit suplimentar in suma de Y lei si majorari de intarziere aferente in suma de Y lei, apreciind ca petenta a incalcat prevederile art.82, alin.(3), art.94, alin.(3), lit.e) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Organul de solutionare a contestatiilor a retinut faptul ca, petenta nu este de acord cu impozitul pe profit stabilit suplimentar in suma de Y lei si a majorarilor de intarziere in suma datorala de Y lei, aducand drept argument faptul ca potrivit Avizului de Inspectie Fiscala nr.Y, inspectia fiscala avea ca obiectiv verificarea

impozitului pe profit pe perioada Y si nicidecum si pe anul 2005.

In drept, art.82, alin.(3), art.94, alin.(3), lit.e) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, precizeaza:

„ART. 82

Forma și conținutul declarației fiscale

(3) Contribuabilul are obligația de a completa declarațiile fiscale înscriind corect, complet și cu bună-credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației sale fiscale. Declarația fiscală se semnează de către contribuabil sau de către împuternicit”.

Art. 94, alin.(3), lit.e):

„ Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2) organul de inspecție fiscală va proceda la:

e) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală declarată și/sau stabilită, după caz, la momentul începerii inspecției fiscale”;

Organul de solutionare a contestatiilor a retinut faptul ca, inspectia fiscala nu a vizat anul fiscal 2005, organele de inspectie fiscala au procedat la punctarea evidentei contabile cu evidenta fiscala la data Y reprezentand data inceperii verificarii, constatand ca societatea nu avea declarat in totalitate impozitul pe profit constituit si inregistrat in evidenta contabila.

De asemenea, s-a retinut ca societatea a in scris in Declaratia anuala de impozit pe profit aferenta anului 2005 (cod formular 101) inregistrata la A.F.P.M. Craiova sub nr.Y, la randul 46 « Impozit pe profit declarat pentru anul de raportare prin formularul 100 », suma de Y lei, **insa**, din Declaratiile privind obligatiile de plata la bugetul general consolidat (cod formular 100) depuse de societate la organul fiscal teritorial in cursul anului 2005, rezulta ca societatea a declarat un impozit pe profit de numai Y lei.

Organele de solutionare a contestatiilor au retinut ca organele de inspectie fiscala isi intemeiaza constatarile pe declaratiile privind obligatiile de plata la bugetul general consolidat (cod formular 100) si declaratia anuala de impozit pe profit aferenta anului 2005 (cod formular 101) apartinand societatii ce se regasesc inregistrate la organul fiscal teritorial, balanta de verificare aferenta lunii ianuarie 2006, din care rezulta ca exista o diferenta de impozit pe profit in suma de Y lei intre impozitul pe profit constituit si nedeclarat de petenta la organele fiscale **si** fisa sintetica totala apartinand societatii evaluata la data de Y, petenta datorand bugetului consolidat de stat impozitul pe profit nedeclarat si neachitat aferent anului 2005 in suma de Y lei.

Argumentul invocat de contestatoare, potrivit caruia conform „Avizul(ul) de Inspectie Fiscala nr.Y, Inspectia Fiscala avea ca obiectiv verificarea impozitului pe profit pe perioada Y si nicidecum si pe anul 2005”, nu este relevant, astfel ca nu poate fi retinut in sustinerea cauzei, deoarece organul fiscal a stabilit diferența de Y lei datorata în plus față de creanța fiscală declarată, la momentul începerii inspecției fiscale, respectiv la data de Y conform art.94, alin.(3), lit.e) din OG nr.92/2003

privind Codul de procedura fiscala, republicata, fiind incalcate de catre societate prevederile art.82, alin.(3) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Asfel, organul de solutionare a contestatiilor a retinut ca organul de control a stabilit in mod legal diferenta de impozit pe profit in suma de Y lei, urmand ca, in consecinta, sa propuna respingerea ca neintemeiata a contestatiei pentru acest capat de cerere.

b) In fapt, organele de inspectie fiscala au constatat faptul ca societatea nu a declarat impozitul pe profit la organul fiscal teritorial, astfel:

- pentru anul 2006- suma de Y lei
- pentru anul 2007- suma de Y lei
- pentru anul 2008- suma de Y lei,

pentru care s-au calculat majorari de intarziere in suma totala de Y apreciind ca petenta a incalcat prevederile art. 82, alin.(3), art.94, alin.(3), lit.e) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Organul de solutionare a contestatiilor a retinut faptul ca, petenta nu este de acord cu impozitul pe profit stabilit suplimentar in suma de Y lei si a majorarilor de intarziere in suma datorala de Y lei, aducand drept argument faptul ca obligatiile respective sunt inregistrate in evidenta contabila si declarate la organul fiscal teritorial potrivit declaratiilor anuale (declaratiile 101 depuse si inregistrate la organul fiscal teritorial sub nr.Y

In drept, art.82, alin.(3), art.94, alin.(3), lit.e) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, precizeaza:

„ART. 82

Forma și conținutul declarației fiscale

(3) Contribuabilul are obligația de a completa declarațiile fiscale înscriind corect, complet și cu bună-credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației sale fiscale. Declarația fiscală se semnează de către contribuabil sau de către împuternicit”.

Art. 94, alin.(3), lit.e):

„ Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2) organul de inspecție fiscală va proceda la:

e) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală declarată și/sau stabilită, după caz, la momentul începerii inspecției fiscale”;

Organul de solutionare a contestatiilor a retinut faptul ca desi petenta avea obligatia sa declare impozitul pe profit trimestrial pana la data de 25 inclusiv a primei luni urmatoare trimestrului pentru care se calculeaza impozitul, societatea nu a declarat in totalitate impozitul pe profit de plata in perioada 01.01.2006 – 31.12.2008 prin declaratia privind obligatiile de plata la bugetul general consolidat (cod formular 100) desi a constituit si evidentiat in contabilitate impozit pe profit.

Organul de solutionare a contestatiilor mai retine ca in aceiasi declaratie (cod formular 101) petenta a in scris in mod eronat la randul 46 « Impozit pe profit declarat pentru anul de raportare prin formularul 100 » ca ar fi declarat la organul fiscal teritorial impozitul constituit in cursul anului 2006 si 2007, desi din declaratiile depuse la organul fiscal teritorial si din Fisa sintetica totala emisa de D.G.F.P. Dolj in data de 19.03.2010 reiese faptul ca societatea nu a declarat niciun impozit pe profit.

Din Declaratia anuala nr.Y privind impozitul pe profit aferent anului 2008 (cod formular 101) pe care petenta o invoca si o anexeaza la contestatie prin care sustine ca a declarat impozit pe profit, organul de solutionare a contestatiilor a retinut ca societatea nu a in scris decat un profit impozabil in suma de Y lei, fara a inscrie nici o suma la impozitul pe profit datorat sau declarat.

Argumentul invocat de contestatoare, potrivit caruia „obligatiile respective sunt inregistrate in evidenta contabila si declarate la Organul Fiscal Teritorial potrivit declaratiilor anuale (declaratia 101 depuse si inregistrate la Organul Fiscal Teritorial sub nr.Y nu este relevant, astfel ca nu poate fi retinut in sustinerea cauzei, deoarece organul fiscal a stabilit diferenta de impozit pe profit nedeclarata de petenta in suma totala de Y lei pe perioada 2006-2008, fiind incalcate de catre societate prevederile art.82, alin.(3) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Asfel, organul de solutionare a contestatiilor a retinut ca organul de control a stabilit in mod legal diferenta de impozit pe profit in suma de Y lei, urmand ca, in consecinta, sa propuna respingerea ca neintemeiata a contestatiei pentru acest capat de cerere.

c) In fapt, organele de inspectie fiscala au constatat faptul ca petenta a inregistrat cheltuieli nedeductibile la calculul impozitului pe profit in contul 6811 „Cheltuieli de exploatare privind amortizarea imobilizarilor” in suma totala de Y lei pentru perioada 2006-2008 reprezentand amortizarea unui imobil unde este sediul social al societatii, considerand ca nu se desfasoara nici un fel de activitate si deci nu participa la realizarea de venituri impozabile, petenta incalcannd prevederile art.21, alin.(1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

In drept, art.21, alin.(1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, precizeaza:

„ART. 24

Amortizarea fiscală

(2) Mijlocul fix amortizabil este orice imobilizare corporală care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) este deținut și utilizat în producția, livrarea de bunuri sau în prestarea de servicii, pentru a fi închiriat terților sau în scopuri administrative”;

„ART. 21*)

Cheltuieli

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare”.

Organul de solutionare a contestatiilor a retinut faptul ca, in contestatie petenta precizeaza ca „in spatiul respectiv nu se desfasoara activitati de productie sau comert”, fapt confirmat si de administratorul societatii in nota explicativa data in timpul inspectiei fiscale, iar imobilul unde este situat sediul social al societatii nu indeplineste nicio conditie prevazuta la art.24, alin.(2), lit.a) din Legea nr.571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare pentru a fi mijloc fix amortizabil, suma de Y lei fiind o cheltuiala nedeductibila la calculul impozitului pe profit, petenta incalca prevederile art.21, alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

Argumentul invocat de contestatoare, potrivit caruia „ in spatiul respectiv nu se desfasoara activitati de productie sau comert, inasa au loc intalniri cu oamenii de afaceri, se incheie contracte s.a. in folosul societatii, in scopul de a aduce venituri pentru societate”, nu este relevant, astfel ca nu poate fi retinut in sustinerea cauzei, fiind incalcate de catre societate prevederile art.21, alin.(1) si art.24 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

Asfel, organul de solutionare a contestatiilor a retinut ca organul de control a stabilit in mod legal ca suma de Y lei reprezinta cheltuiala nedeductibila la calculul impozitului pe profit, urmand ca, in consecinta, sa propuna respingerea ca neintemeiata a contestatiei pentru acest caput de cerere.

d) In fapt, organul de inspectie fiscala a constatat faptul ca, petenta a inregistrat cheltuieli nedeductibile la calculul impozitului pe profit in contul 611 „Cheltuieli cu intretinerea si reparatiile” in suma de Y lei reprezentand piese de schimb auto, fara a justifica necesitatea lor, diminuand nejustificat impozitul pe profit, incalca prevederile art.21 alin.(1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal.

In drept, art.21 alin.(1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, precizeaza:
„ART. 21*)

Cheltuieli

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare”.

Organul de solutionare a contestatiilor a retinut faptul ca, la contestatia formulata, petenta a anexat mai multe « referate » intocmite de diversi salariati prin care se solicita cumpararea mai multor piese de schimb. Exemplificam cu « referatul » inregistrat la societate sub nr.Y prin care se solicita cumpararea urmatoarelor :« capota fata, far stanga, radiator, panou fata, necesare repararii mijlocului de transpors cu nr.Y».

De asemenea, s-a mai constatat ca din continutul « referatul » anexat la contestatie nu rezulta necesitatea inlocuirii bunurilor pentru care se solicita achizitionarea. Din enumerarea bunurilor pentru care se solicita achizitionarea din

“referatul” întocmit nu rezulta dacă mașina ar fi fost avariata, ar necesita schimbarea acestora sau ar fi utilizabile la mijlocul de transport cu nr.Y.

Totodată, petenta a anexat la dosarul contestație documente (facturi, recepții și referate) din care nu rezulta cine a efectuat lucrările, cine a recepționat lucrările, cine răspunde de montarea acestora, dacă aceste reparații au fost pentru bunuri aparținând societății etc, astfel ca, petenta nu a putut să justifice ca aceste cheltuieli cu piesele auto achiziționate au fost efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, micșorând nejustificat baza impozabilă a impozitului pe profit cu suma de Y lei.

Organul de soluționare a contestațiilor a reținut că, deși contestația motivează că „piesele respective au fost achiziționate pentru mijloacele de transport care aparțin societății și utilizate pentru aprovizionarea de marfuri și distribuția acestora la punctele de lucru aparținând societății cât și către alte societăți. Menționăm că denumirea pieselor auto rezulta din facturi, recepții și din referatele întocmite în vederea achiziționării și montării acestora în regie proprie”, nu este relevant, astfel că nu poate fi reținut în susținerea cauzei, fiind încălcate de către societate prevederile art.21 alin.(1) din Legea 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

În consecință, organul de soluționare a contestațiilor apreciază că organul de inspecție fiscală a stabilit în mod legal că suma de Y lei este cheltuială nedeductibilă la calculul impozitului pe profit, astfel că urmează să propună respingerea ca neîntemeiată a contestației pentru acest capăt de cerere.

e) În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat faptul că petenta a înregistrat cheltuieli nedeductibile la calculul impozitului pe profit în contul 611 „Cheltuieli cu întreținerea și reparațiile” în suma de Y lei reprezentând tamplărie PVC fără ca aceasta să justifice necesitatea achiziționării materialelor, încălcând prevederile art.21 alin.(1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal.

În drept, art.21 alin.(1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificări și completările ulterioare, precizează:

„ART. 21*)

Cheltuieli

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare”.

Organul de soluționare a contestațiilor a reținut că la contestația formulată, petenta a anexat un « referat » întocmit de administratorul societății prin care « dispune cumpărarea de tamplărie PVC necesară la sediul societății ».

De asemenea, organul de soluționare a contestațiilor a constatat din conținutul referatului anexat la contestație faptul că nu rezulta necesitatea achiziției efectuate, dacă « tamplăria PVC » o înlocuiește pe una deja existentă (realizând în fapt o îmbunătățire a parametrilor imobilului unde au fost montate), în ce constă acesta (uși, ferestre, arcade etc.), dacă a fost efectuată o extindere sau modificare a

imobilului pentru care au fost achizitionate (marind sau micșorand valoarea imobilului), ci se precizeaza « necesara la sediul societatii ».

Organul de solutionare a contestatiilor a retinut ca, la sediul social al petentei nu se desfasoara nicio activitate care sa participe la realizarea de operatiuni impozabile, organele de inspectie fiscala constatand ca in mod nelegal societatea a inclus pe costuri de exploatare cheltuielile cu tamplaria PVC, suma de Y lei fiind o cheltuiala nedeductibila la calculul impozitului pe profit, petenta incalcand prevederile art.21, alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

Argumentul invocat de contestatoare, potrivit caruia „tamplaria PVC se regaseste montata la sediul social pentru care exista documente de montare a acesteia, iar locurile unde s-a montat participa la desfasurarea activitatii si implicit la realizarea de operatiuni impozabile”, nu este relevant, astfel ca nu poate fi retinut in sustinerea cauzei, fiind incalcate de catre societate prevederile art.21, alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

Asfel, organul de solutionare a contestatiilor a retinut ca organul de control a stabilit in mod legal ca suma de Y lei reprezinta cheltuiala nedeductibila la calculul impozitului pe profit, urmand ca, in consecinta, sa propuna respingerea ca neintemeiata a contestatiei pentru acest capat de cerere.

f) In fapt, organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea avea obligatia inregistrarii in debitul contului 378 „Diferente de pret la marfuri” a sumei de Y lei si nu a sumei de Y lei cu o diferenta in minus de Y lei suma ce a fost inregistrata si a marit nejustificat debitul contului 607 „Diferente de pret la marfuri” cu suma de Y lei, considerata de organele de control ca o cheltuiala nedeductibila, incalcand prevederile pct.130 alin.(1) din O.M.F.P.1752/2005 si art.19 alin.(1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal.

In drept, pct.130 alin.(1) din O.M.F.P.1752/2005 si art.19 alin.(1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, precizeaza:

„ART. 19

Reguli generale

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare ”.

Art.130, alin.(4) din OMFP nr.1752/2005:

„(4) Repartizarea diferențelor de preț asupra valorii bunurilor ieșite și asupra stocurilor se efectuează cu ajutorul unui coeficient care se calculează astfel:

	Soldul inițial al	Diferențe de preț
aferente	diferențelor de preț	+ intrărilor în cursul
		perioadei, cumulat
de la		

exercițiului		începutul
finele		financiar până la
referință		perioadei de
Coeficient de*2) =		
-----		----- x 100
repartizare	Soldul inițial al	Valoarea intrărilor
în	stocurilor la preț	+ cursul perioadei la
preț	de înregistrare	de înregistrare,
cumulat		de la începutul
exercițiului		financiar până la
finele		perioadei de
referință		

Acest coeficient se înmulțește cu valoarea bunurilor ieșite din gestiune la preț de înregistrare, iar suma rezultată se înregistrează în conturile corespunzătoare în care au fost înregistrate bunurile ieșite”.

Organul de solutionare a contestatiilor a retinut faptul ca, din documentele puse la dispozitia organelor de inspectie fiscala s-a constatat ca societatea tinea evidenta marfurilor la pret cu amanuntul pentru fiecare punct de lucru.

De asemenea, s-a mai retinut faptul ca, petenta nu prezinta niciun calcul in sprijinul afirmatiilor sale si nici temeiul legal pe care se bazeaza cand afirma ca organele de inspectie fiscala au procedat in mod eronat la recalcularea descarcarii de gestiune.

Invocarea punctului 130, alin.(1) din O.M.F.P. nr.1752/2005 in care se precizeaza: « In functie de specificul activitatii, pentru determinarea costului pot fi folosite, de asemenea, metoda costului standard, in activitatea de productie sau metoda pretului cu amanuntul, in comertul cu amanuntul », intareste constatarea organelor de inspectie fiscala in sensul ca societatea avea obligatia sa foloseasca metoda pretului cu amanuntul.

Argumentul invocat de contestatoare, potrivit caruia „desfasoara activitate dubla adica comert cu ridicata si comert cu amanuntul fapt pentru care marfurile aflate in depozite sunt la pret de achizitie iar marfurile in unitatile cu amanuntul sunt la pret cu amanuntul iar descarcarea de gestiune sa face in mod diferit. Mentionam ca punctele de lucru in care se desfasoara comertul cu amanuntul sunt in Targul Comercial Bacriz si in Unitatea Brazda. Contul 378 „Diferente de pret la marfuri” se utilizeaza numai la comertul cu amanuntul cont ce se corecteaza cu coeficientul de repartizare „K”, nu este relevant, astfel ca nu poate fi retinut in sustinerea cauzei, petenta nu prezinta niciun calcul in sprijinul afirmatiilor sale si nici temeiul

legal, fiind incalcate de catre societate prevederile pct.130 alin.(1) din O.M.F.P. 1752/2005 si art.19 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

Asfel, organul de solutionare a contestatiilor a retinut ca organul de control a stabilit in mod legal ca suma de Y lei reprezinta cheltuiala nedeductibila la calculul impozitului pe profit, urmand ca, in consecinta, sa propuna respingerea ca neintemeiata a contestatiei pentru acest capat de cerere.

g) In fapt, in luna octombrie 2007, societatea a inregistrat in contul 6028 „Cheltuieli privind alte materiale consumabile” suma de Y lei aferenta facturii in copie xerox Y reprezentand „casa marcat Datecs”, organele de inspectie fiscala considerand suma de Y lei ca fiind cheltuiala nedeductibila la calculul impozitului pe profit deoarece din factura de achizitie nu a rezultat seria aparatului de marcat electronic fiscal achizitionat, apreciind ca au fost incalcate de catre petenta prevederile art.21, alin.(4), lit.f) din Legea nr.571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare.

In drept, art.21, alin.(4), lit.f) din Legea nr.571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare, precizeaza:

„(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii (...);

Organul de solutionare a retinut ca societatea a inregistrat pe cheltuieli deductibile suma de Y lei reprezentand c/v facturii in copie xerox nr.Y privind achizitionarea unui aparat de marcat electronic fiscal, fara a fi inscrisa seria acestui aparat, astfel ca, petenta nu a putut sa justifice efectuarea acestei operatiuni, micsorand nejustificat baza impozabila a impozitului pe profit cu aceasta suma, fiind incalcate de catre societate prevederile art.21, alin.(4), lit.f) din Legea 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare.

In consecinta, organul de solutionare a contestatiilor apreciaza ca organul de inspectie fiscala a stabilit in mod legal ca suma de 565,82 lei este cheltuiala nedeductibila la calculul impozitului pe profit, astfel ca urmeaza sa propuna respingerea ca neintemeiata a contestatiei pentru acest capat de cerere.

h) In fapt, in luna august 2008, societatea a inregistrat in contul 623 „Cheltuieli de protocol” suma de Y lei aferenta facturii seria Y reprezentand „c/val cazare de la Y”. pentru care societatea nu a prezentat organului de control contract, comanda, anexe privind modalitatea de stabilire a sumei facturate, cate persoane au fost cazate si unde, daca persoanele respective au si calitatea de salariat, daca prestatia a fost efectiva sau orice alte documente, iar in factura emisa la rubrica explicatii nu s-au facut referiri la asemenea documente si cum participa aceste cheltuieli la realizarea de operatiuni impozabile, astfel ca, organul de inspectie fiscala nu a acceptat ca deductibila fiscal cheltuiala in suma Y lei, apreciind ca petenta a incalcat prevederile art.21, alin.(1) din Legea nr.571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare.

În drept, art.21 alin.(1), alin.(4) lit.m din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare și HG 44/2003, precizează:

„ART. 21*)

Cheltuieli

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare”.

Art.21, pct.(4), lit.m din Legea 571/2003:

„Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

m) cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii, pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul activităților desfășurate și pentru care nu sunt încheiate contracte”.

HG 44/2004 privind Normele metodologice pentru aplicarea Legii 571/2003:

48.„ Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii trebuie să se îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract care să cuprindă date referitoare la prestatori, termene de execuție, precizarea serviciilor prestate, precum și tarifele percepute, respectiv valoarea totală a contractului, iar defalcarea cheltuielilor de această natură să se facă pe întreaga durată de desfășurare a contractului sau pe durata realizării obiectului contractului; prestarea efectivă a serviciilor se justifică prin: situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare;
- contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate”.

Organul de soluționare a reținut ca petenta nu a putut justifica organelor de control necesitatea prestării serviciilor în scopul activităților desfășurate pentru care nu au fost încheiate contracte, comenzi, etc, astfel ca petenta nu a justificat ca aceste cheltuieli participă la realizarea de operațiuni impozabile, încălcând prevederile art.21 alin.(1), alin.(4) lit.m din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare și HG 44/2003.

În consecință, organul de soluționare a contestațiilor apreciază ca organul de control a stabilit în mod legal ca suma de 5.888 lei este cheltuielă nedeductibilă la calculul impozitului pe profit, astfel ca urmează să propună respingerea ca neîntemeiată a contestației pentru acest capăt de cerere.

i) În fapt, în luna august 2008, societatea a înregistrat în contul 6022 “Cheltuieli privind combustibilul” suma de Y lei aferentă facturii seria Y emisă de S.C. X S.R.L., reprezentând « covorase auto ».

Organul de soluționare a contestațiilor reține faptul că, din documentele puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală (factura de achiziție), nu a rezultat necesitatea achiziționării, pentru ce mijloc de transport auto au fost achiziționate și dacă acestea participă la realizarea de operațiuni impozabile, organul de inspecție

fiscala considerand ca au fost incalcate prevederile art.21 alin.(1) din Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare, suma de Y lei fiind considerata cheltuiala nedeductibila la calculul impozitului pe profit aferent anului 2008.

In drept, art.21 alin.(1) din Legea nr.571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare, precizeaza:

„ART. 21*)

Cheltuieli

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare”.

Organul de solutionare a retinut ca petenta nu a putut justifica organelor de control necesitatea achizitionarii bunului, astfel ca petenta nu a justificat ca aceste cheltuieli participa la realizarea de operatiuni impozabile, incalcand prevederile art. 21 alin.(1) din Legea nr.571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare si HG 44/2003.

In consecinta, organul de solutionare a contestatiilor apreciaza ca organul de control a stabilit in mod legal ca suma de Y lei este cheltuiala nedeductibila la calculul impozitului pe profit, astfel ca urmeaza sa propuna respingerea ca neintemeiata a contestatiei pentru acest capat de cerere.

2. Referitor la taxa pe valoarea adaugata, perioada de verificare a cuprins intervalul 01.01.2006-31.12.2009 si a fost determinat de urmatoarele aspecte:

a) In fapt, organul de inspectie fiscala a constatat faptul ca, petenta a inregistrat TVA fara drept de deducere in suma de Y lei reprezentand TVA aferenta pieselor de schimb auto achizitionate, fara a justifica necesitatea lor, diminuand nejustificat TVA deductibila, incalcand prevederile art.145 alin.3 lit.a (valabil pentru anul 2006), art.145 alin.2 lit.a (valabil pentru anul 2007 si anul 2008) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

In drept, art.145 alin.3 lit.a (valabil pentru anul 2006), art.145 alin.2 lit.a (valabil dupa data de 01.01.2007) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioara, precizeaza:

„ART. 145

Dreptul de deducere

(3) Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă:

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă”;

Art.145

„(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile”

Organul de solutionare a contestatiilor a retinut faptul ca, la contestatia

formulata, petenta a anexat mai multe « referate » intocmite de diversi salariati prin care se solicita cumpararea mai multor piese de schimb. Exemplificam cu « referatul » inregistrat la societate sub nr.Y prin care se solicita cumpararea urmatoarelor :« capota fata, far stanga, radiator, panou fata, necesare repararii mijlocului de transpurt cu nr.Y».

De asemenea, s-a mai constatat ca din continutul « referatul » anexat la contestatie nu rezulta necesitatea inlocuirii bunurilor pentru care se solicita achizitionarea. Din enumerarea bunurilor pentru care se solicita achizitionarea din «referatul» intocmit nu rezulta daca masina ar fi fost avariata, ar necesita schimbarea acestora sau ar fi utilizabile la mijlocul de transpurt cu nrY

Totodata, petenta a anexat la dosarul contestatie documente (facturi, receptii si referate) din care nu rezulta cine a efectuat lucrarile, cine a receptionat lucrarile, cine raspunde de montarea acestora, daca aceste reparatii au fost pentru bunuri apartinand societatii etc, astfel ca, petenta nu a putut sa justifice ca aceste bunuri achizitionate au fost efectuate in scopul utilizarii în folosul operatiunilor sale taxabile, microrand nejustificat TVA deductibila cu suma de Y lei.

Organul de solutionare a contestatiilor a retinut ca, desi contestatoarea motiveaza ca „societatea detine un numar de Y mijloace de transport in vederea desfasurarii activitatilor comerciale. Este evident ca acestea sunt folosite pentru activitatile curente fapt recunoscut implicit de Organul de Control Fiscal care nu a cenzurat nivelul sau utilizarea cheltuielilor cu combustibilul. Cu privire la oportunitatea reparatiilor tine de evidenta logicului ca o data ce exista si se folosesc legal mijloacele auto, acestea trebuie intretinute si reparate”, nu este relevant, astfel ca nu poate fi retinut in sustinerea cauzei, fiind incalcate de catre societate prevederile art. 145 alin.3 lit.a (valabil pentru anul 2006), art.145 alin.2 lit.a (valabil dupa data de 01.01.2007) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

In consecinta, organul de solutionare a contestatiilor apreciaza ca organul de inspectie fiscala a stabilit in mod legal ca suma de Y lei este TVA fara drept de deducere, astfel ca urmeaza sa propuna respingerea ca neintemeiata a contestatiei pentru acest capat de cerere.

b) In fapt, organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea nu avea drept de deducere a TVA in suma de Y lei aferenta unor achizitii de tamplarie PVC, oglinzi, lustre, aplice si mobilier, petenta nejustificand necesitatea achizitiilor si participarea bunului achizitionat la realizarea de operatiuni taxabile, apreciind ca petenta a incalcat prevederile art.145, alin.(2), lit.a din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

In drept, art.145, alin.(2), lit.a din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, precizeaza:

„(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile”

Organul de solutionare a contestatiilor a retinut faptul ca, la sediul social al petentei nu se desfasoara nicio activitate care sa participe la realizarea de operatiuni taxabile, iar in timpul inspectiei fiscale nu au fost puse la dispozitia organelor de inspectie fiscala de catre petenta decat facturile de achizitie si receptiile acestora.

De asemenea, s-a constatat ca la contestatia formulata, petenta a anexat mai multe « referate » intocmite de administratorul societatii domnul Fortan Dumitru prin care « dispune cumpararea de tamplarie PVC necesara la sediul societatii » si « dispune cumpararea urmatoarelor : oglinda 2 buc, lustra 1 – buc., aplica – 2 buc, mobilier, piese electrocasnice (cuptor, hota, plita), necesare amenajarii unui spatiu de primire a oaspetilor la sediul societatii »

Organele de solutionare a contestatiilor retine faptul ca din continutul referatelor anexate la contestatie nu rezulta cum participa bunurile achizitionate la realizarea de operatiuni taxabile in conditiile in care imobilul pentru care se doreste amenajarea nu participa la realizarea de operatiuni taxabile.

Totodata, din documentele prezentate la dosarul contestatiei nu rezulta cine a efectuat lucrarile, daca bunurile au fost puse in opera, cine a receptionat lucrarile, cine raspunde de montarea acestora etc), petenta nejustificand necesitatea achizitiilor si participarea bunului achizitionat la realizarea de operatiuni taxabile societatea neavand drept de deducere TVA in suma de Y lei aferenta unor achizitii de tamplarie PVC, oglinzi, lustre, aplice si mobilier, incalcand prevederile art.145 alin.(2) lit.a din Legea 571/2003 privind Codul fiscal.

Argumentul invocat de contestatoare, potrivit caruia „detine referate intocmite de personalul angajat, pentru efectuarea achizitiilor respective, necesitatea acestora si locurile de folosire a acestora, locurile utilizate in desfasurarea activitatii”, nu este relevant, astfel ca nu poate fi retinut in sustinerea cauzei, fiind incalcate de catre societate prevederile art.145, alin.(2), lit.a din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

Asfel, organul de solutionare a contestatiilor a retinut ca organul de control a stabilit in mod legal ca suma de Y lei reprezinta TVA fara drept de deducere, urmand ca, in consecinta, sa propuna respingerea ca neintemeiata a contestatiei pentru acest capat de cerere.

c) In fapt, in luna octombrie 2007, societatea a dedus TVA in suma de Y lei aferenta facturii in copie xerox seria Y emisa de S.C. X S.R.L., reprezentand « casa marcat Datecs ».

Organul de solutionare a contestatiilor retine faptul ca, organele de inspectie fiscala au apreciat ca petenta nu are drept de deducere a TVA in suma de Y lei de pe o factura in copie xerox, apreciind ca petenta a incalcat prevederile art.146, alin. (1), lit.a) din Legea nr.571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare si Titlul VI, pct.51 din H.G. nr.44/2004 cu modificarile si completarile ulterioare.

In drept, art.146, alin.(1) lit.a) din Legea 571/2003 cu completarile si modificarile ulterioare si Titlul VI, pct.51 din H.G. nr.44/2004 cu modificarile si completarile ulterioare, precizeaza:

Atr.146, alin.(1), lit.a):

“Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabila trebuie sa indeplineasca urmatoarele conditii: a) pentru taxa datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost ori urmeaza sa ii fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmeaza sa ii fie prestate in beneficiul sau de catre o persoana impozabila, sa detina o factura emisa in conformitate cu prevederile art. 155”.

Titlul VI, pct.51 din H.G. nr.44/2004 cu modificarile si completarile ulterioare:

“Justificarea deductiei taxei pe valoarea adaugata se face numai pe baza exemplarului original al documentelor”.

Organul de solutionare a retinut ca, potrivit textului de lege mentionat mai sus, TVA nu poate fi dedusa in conditiile in care petenta a justificat deducerea TVA cu o factura fiscala in copie xerox si nu pe baza exemplarului in original al facturii fiscale, astfel ca petenta nu beneficiaza de dreptul de deducere TVA aferent facturii seria Y.

Astfel, organul de solutionare a contestatiilor a retinut ca organul de inspectie fiscala a stabilit in mod legal TVA fara drept de deducere in suma de Y lei urmand ca, in consecinta, sa propuna respingerea ca neintemeiata a contestatiei pentru acest capat de cerere.

d) In fapt, in luna mai 2009, societatea a dedus TVA in suma de Y lei, aferenta facturii seria AV nr.Y, emisa de CEZ Vanzare, reprezentand « curent electric », emisa pe numele unei persoane fizice (X).

Organul de solutionare a contestatiilor faptul ca, organele de inspectie fiscala au apreciat ca petenta nu are drept de deducere a TVA in suma de Y lei, apreciind ca petenta a incalcat prevederile art.146, alin.(1), lit.a) si art.155, alin.(5), lit.f) din Legea nr.571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare.

In drept, art.146, alin.(1), lit.a) si art.155, alin.(5), lit.f) din Legea nr.571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare, precizeaza:

Art.146 alin (1) lit.a) :“Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabila trebuie sa indeplineasca urmatoarele conditii: a) pentru taxa datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost ori urmeaza sa ii fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmeaza sa ii fie prestate in beneficiul sau de catre o persoana impozabila, sa detina o factura emisa in conformitate cu prevederile art. 155”.

Art.155, alin.(5), lit.f) :

“Factura cuprinde in mod obligatoriu urmatoarele informatii: (...) f) denumirea/numele si adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum si codul de inregistrare in scopuri de TVA sau codul de identificare fiscala ale beneficiarului, daca acesta este o persoana impozabila sau o persoana juridica neimpozabil”.

Organul de solutionare a retinut ca, potrivit textului de lege mentionat mai sus, TVA nu poate fi dedusa in conditiile in care petenta a justificat deducerea TVA cu o factura fiscala emisa pe numele unei persoane fizice, astfel ca petenta a dedus nejustificat TVA, aceasta nebeneficiind de dreptul de deducere a TVA aferent facturii seria AV nr.Y.

Astfel, organul de solutionare a contestatiilor a retinut ca organul de inspectie fiscala a stabilit in mod legal TVA fara drept de deducere in suma de Y lei urmand ca, in consecinta, sa propuna respingerea ca neintemeiata a contestatiei pentru acest capat de cerere.

e) In fapt, in luna decembrie 2008, organele de inspectie fiscala au constatat ca la veniturile totale inregistrate de societate in suma de Y lei corespunde o taxa pe valoarea adaugata colectata in suma de Y si nu taxa pe valoarea adaugata colectata inregistrata de societate in suma de Y lei, cu o diferenta in minus in suma de Y

Organul de solutionare a contestatiilor a retinut faptul ca, organul de inspectie fiscala a constatat ca societatea nu a calculat si inregistrat in mod corect taxa pe valoarea adaugata colectata in contabilitate, apreciind ca societatea a diminuat TVA de plata cu suma de Y lei prin incalcarea prevederilor art.156, alin.(1), din Legea nr.571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare.

In drept, art.156, alin.(1), din Legea nr.571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare, precizeaza:

„Persoanele impozabile stabilite in Romania trebuie sa tina evidente corecte si complete ale tuturor operatiunilor efectuate in desfasurarea activitatii lor economice”.

Organul de solutionare a retinut ca, potrivit textului de lege mentionat mai sus, petenta trebuia sa calculeze si sa inregistreze in mod corect TVA colectata in contabilitate, aceasta trebuind sa inregistreze in luna decembrie 2008 o TVA colectata in suma de Y lei aferenta veniturilor totale inregistrate in suma de Y lei, si nu o TVA colectata in suma de Y lei, organul de inspectie fiscala stabilind o diferenta TVA colectata suplimentara de Y lei.

Astfel, organul de solutionare a contestatiilor a retinut ca organul de inspectie fiscala a stabilit in mod legal diferenta suplimentara de TVA colectata in suma de 7.739,56 lei urmand ca, in consecinta, sa propuna respingerea ca neintemeiata a contestatiei pentru acest capat de cerere.

Avand in vedere ca prin Contestatia nr.Y petenta contesta suma totala de Y lei stabilita prin Decizia de impunere nr.Y precizand „Sume contestate:

1. Impozit pe profit stabilit suplimentar Y lei
2. Majorari de intarziere aferente impozitului pe profit Y lei
1. TVA stabilit suplimentar Y lei
2. Majorari de intarziere aferente Y lei”

iar prin adresa intocmita de petenta si inregistrata la D.G.F.P. Dolj sub nr.Y petenta precizeaza ca se contesta suma totala de Y lei reprezentand impozit pe profit in suma de Y lei, majorari intarziere aferente in suma de Y lei, TVA in suma de Y lei si majorari de intarziere aferente in suma de Y lei, **si** avand in vedere ca motivele de fapt si de drept au fost prezentate de petenta numai in Contestatia nr.Y, organul de solutionare a contestatiilor a solutionat Contestatia nr.Y, urmind sa propuna respingerea ca neintemeiata a contestatiei pentru capetele de cerere in suma totala de Y lei.

Cu privire la majorarile de intarziere in suma de Y lei aferente TVA stabilita suplimentar in suma de Y lei si majorarile de intarziere in suma de Y lei aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar in suma de Y lei, avand in vedere faptul ca stabilirea de accesorii aferente acestor contributii in sarcina societatii contestatoare reprezinta masura accesorie in raport cu debitele, iar in sarcina societatii au fost retinute debite de natura TVA si impozit pe profit, aceasta datoreaza si aceste sume cu titlu de majorari de intarziere reprezentand masura accesorie, conform principiului de drept "accessorium sequitur principalem" si a art. 120 din O.G. nr. 92/2003, privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 216 alin. (1) al O.G. nr. 92/2003, republicata, se:

DECIDE

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de S.C. X S.R.L. pentru suma totala de Y lei, reprezentand debit suplimentar si accesorii aferente, astfel:

- impozit pe profit stabilit suplimentar	Y lei
- accesorii aferente impozitului pe profit	Y lei
- TVA stabilita suplimentar	Y lei
- majorari de intarziere Y lei	
Total	Y lei

Prezenta Decizie poate fi atacata la Tribunalul Dolj in termen de 6 (sase) luni de la comunicare.

